c. प्रावस् von म्रव्. Im Pada-Text lese man प्र — म्रावस्. Der Locativ वाजे kommt Nigh. II. 17. unter den संग्रामनामानि vor. — वाजिनम् = संग्रामवत्तम्, die Scholien bei Rosen, = बलवत्तम्, die Scholien bei Stevenson.

Str. 9. b. वात्रयामा अनवतं कुर्मः, die Scholien.

c. साति «Erlangung» (die Scholien: संभजनार्थम्), von सन्, Pan. VI. 4. 45. In den Scholien zu Pān. III. 3. 97. wird साति auch auf सा (सा) zurückgeführt. Dass bei mehreren Wurzeln auf मन् eine Nebenform auf मा besteht, ist eine bekannte Sache; so खन्यते und खायते von खन्, जायते von जन्, सन्यते und सायते (vgl. सङ्ग्रसा X. 11.), साति und सनिति (VIII. 6.) von सन्, धातयति ist wohl ein Denominativ von धात — इत.

Str. 10. a. Die Scholien: स्रवनी र्वाक: स्वामी वा. — Ueber das zwischen महान् und स्पार्स eingeschobene त, das Kuhn (s. zu L 2. c.) für eine Umwandelung eines primitiven स hält, s. Paṇini VIII. 3. 30. Hier kann man das त aber auch für primitiv ansehen, da महान् offenbar aus महान् entstanden ist. Dass das स in महारतत्र das des Nominativs sei, kann ich auf keinen Fall zugeben. Dieses erscheint im Sanskrit nie bei consonantisch ausgehenden Thematis, dass aber त nach न — स wird, ist keinem Zweifel unterworfen. Vgl. Die Declin. im S. §. 20. und §. 22. Anm. 2.